Λεύκιππος. Αβδηρίτης (;)

Ἔργον φυσικόν, ἐξουδὲν τῶν ἀτομολογικῶν γεγραμένων σχα Λεξ. 17. 2 Γεωγρ.
γῆ· ἦν ἔχαλκ, Ἀβδηρίτης ἢ Μήλιος. Τὴν σατρίδα αὐτοῦ, ἢ Βιβλιογρ
γεωμέτην ἢ ὅσὸ Διογένους τοῦ Λαερτίου, ἀδύνατον ὁρίσαι
ὧν ἢ διὸ τὴν γεννήσεως αὐτοῦ ἴλα· ἀμφ' οὗ γὰρ τέλειον, ἐοικὸς ὁ
Θεοφράστης ἐν τοῖς Μετεωρ. (11. περ. δ') ἀσαφῶς αὐτὸν
ἐοῦ Δημοκρίτου ἑταῖρον σνεκδὸν τῶν τῆς γεννήσεως αὐτοῦ
ἐωρηκὸν ἐνεγραφῶν εἰς ἐὸν ὀρθομισθὸν σχοίνων Θρακιάδα, ἡ-
τις σχοί ἐὸ 480 ἴλοις ἀσὸ Χ Διογένης ὁ Λαέρτιος ἀναφέρει
ὅλι σχεδὸ ἕκαστα τῇ ἔχαλκ καθηκόντος ὁ Λεύκιππος, ἐμ-
πειρο τοῦ Δημοκρίτου διδάσκαλος ἢ ἑταῖρος τοῦ ἀτομολογικοῦ
φυσικοῦ συστήματος, καθ' ὃ ἐν τοῖς καὶ' ἀρχὴν ὑποφορὰ
ἀπείρου διακόσμους ὑφίστανται ἄπειρα μέρεα, ἄτομοι εἴ-
δεν, ἀνάρμη κινούμενοι ἐν σχηδιούμενοι, συναντῶνται, συμ-
πέφυνται ἐν οὕτω σχηματίζουσι τὰ σώματα ἐξ ὧν ὁ κό-
σμος σύγκειται (Διογέν. Λαερ. Λευκίππου βίος βιβ. Θ'.) Ὁ δὲ
μοὶ ἐὸν συστατικῶν τούτων ἀτόμων ὑπάρχει διάφορος καὶ ἐὸν
ἔννοον ἐν ἐὸν σχηματισμὸν αὐτῶν· ἔδειν ἐν ἢ σχοὶ ἄγκιστρα τῶν σω-
μάτων διαφορὰ ἐξαρτᾶται ἐκ ἐοῦ σχήματος, ἐν ἐοῦ ῥοίσου ἐὸν
ἐὸν ἀτόμων ταξιδεπίσεως. Οὕτω π.χ. ὁ Θεοφράστης, σχοὶ ἐοῦ
συστήματος τοῦ Λευκίππου ἐν Δημοκρίτου σραγματευόμενος,
ἀναφέρει ὅλι σχοὶ σύνδεσιν παραδεῖγμ ἢ ἑραμμοειδῆ ἑνὸς χρῶ
σις ἐὸν κυκλῶν γραμμάτων γίνεται, ἀφ' ὅσὸ σύνδεσιν ἐν συν-
δυασμοῦ διαφόρου. Ὁ δὲ Λεύκιππος ἐν ὁ Δημόκριτος ὧν ψυχῶ

τα στοιχεῖα παραδέχονται τὸ ὑγρὸν ἢ τὸ ψυχρόν, ὧν δὲ ἢ ἕτερος, οἷον ὑγρὸς, θερμότης, ἀναθυμίασις, πρᾶγμα τος, διορίσας ὁ Ἀριστοτέλης, ἀρχὴν τοῦ ἑαυτῶν συνδήματος γαμβάνουσι ἕνωσιν ἀνομοίων (φύσεων), τὰ μεσὰ σώματα ἐκ τῶν μεταβολῶν ἀλλήλων παραγομένων, οὕτω ἢ ὁ Ἀριστοτέλης ἢ ὁ Δημόκριτος ἐκ τῶν σωμάτων ὑπάρχειν ἢ τὸ ἀχώριστον καὶ ἀνοίκειον διάφορον ἀποδίδοσιν ἐν ῥυσμῷ ἢ διαθιγῇ ἢ τροπῇ τῶν συνδεσμῶν λέγουσιν. οὕτω, τὸ Α διαφέρει τοῦ Ν κατὰ τὸ σχῆμα, τὸ ΑΝ τοῦ ΝΑ κατὰ τὴν τάξιν ἢ τὸ Ζ τοῦ Ν κατὰ τὴν θέσιν. Τοιαῦται αἱ βάσεις τοῦ ἀληθοφανοῦς συνδήματος, τοῦ ἀσφαλῶς εὑρεῖν εἶδεν ὁ Ἀριστοτέλης, δεῖξε αὐτὸς, μετὰ Διορίσας τὸν Δημόκριτον, ὁ ὁρῶντος ἐκ ἀληθοῦς ἀρχὴν συνδήματος. Τὸ σύνδημα τοῦτο διέβαινεν ὁ μαθητὴς τοῦ Ἀριστοτέλους Θεόφραστος, ἀντιστὰς βραδύτερον ὁ Ἐπίκουρος, ἢ ἐξήνεγκεν ὁ Λουκρήτιος (De Natura Rerum), καὶ τὴν γένεσιν τῆς βυζαντινῆς φιλοσοφίας. Ἐν τούτοις ὁ Θεόδωρος Δουκοβούνιος, κατὰ τὸν Θεόφανα ἢ Σίγγον ἐμπύρμον, διεσφαλίσθη ὅτι ψυχολογικὴ ἀτομολογία εὑρεῖν ἦν Μόχος ὁ Φοίνιξ, ἀκμάσας ἀρὸ τῶν Τρωϊκῶν· ἀφ' ἑνὸς ὁ δὲ Μόχος ἦν Φοινίκη ἢ ὁ Ἀριστοτέλης ἐν Ἐρέσῳ τινὰ ἀφ' ἑνὸς ἐν Ἐρέσῳ τινὰ ἀκροάσθησαν σοφίαν ἀρὸ φωνὴν ἠχήσαν τοῦ συμβόλου τῶν μόρων· τοῦτο δὲ ἅμα ἐσυμφέρει τῇ ἀξίᾳ τοῦ συνδήματος, ἀρὸ οὗ ὁ Ἕλλην φιλόσοφος συνέθεσε ἀραμβολὴν ὑπὸ τὸν λόγον «Περὶ Νοῦ», ἢ ἔλεγεν ἐν τῇ μεταφορᾷ τοῦ Πλάτωνος (ἀνεφώνησε φωνὴν ἕνα ἐν τοῦ ἐν ἡμῖν συμβόλου) ἕλκει ἕρμα, ἐν ὁ ἀριστοτέλης μικρὸν σωτῆρος ἡμῖν· « καθάπερ ἐν τοῖς Ἀριστοτέλους μαγομένοις ἡμῖν γέγραπται» ἢ τὸν Μέγαν Διάπορον, ὃν, κατὰ Θεόφραστον τὸν Ἀριστοτέλους, « ἀρὸ τὸν Θεόφραστον Ἀριστοτέλους μᾶλλον ἐστίν»

Λεύκιππος. Ἀβδηρίτης(;)

241

Ἕλλην φιλόσοφος, ἱδρυτὴς τῆς ἀτομολογικῆς λεγομένης σχολῆς· ἐκ Ἐλέας, Ἀβδήρων ἢ Μήλου. Τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἢ γνωσμένην ἢ ὑπὸ Διογένους τοῦ Λαερτίου, ἀδύνατον ὁρίσαι ὡς καὶ τὸ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ ἔτος· ἀλλ' οὐχ ἧττον, ἐπειδὴ ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Μετὰ φυ. (ΙΙ. κεφ. δ') ἀποκαλεῖ αὐτὸν τοῦ Δημοκρίτου ἑταῖρον δυνατὸν τὴν τῆς γεννήσεως αὐτοῦ ἐποχὴν ἀναγαγεῖν εἰς τὴν ἑβδομηκοστὴν περίπου Ὀλυμπιάδα, ἤτοι περὶ τὸ 480 ἔτος πρὸ Χ. Διογένης ὁ Λαέρτιος ἀναφέρει ὅτι παρὰ Ζήνωνι τῷ Ἐλεάτῃ μαθητεύσας [illegible], ἐγένετο τοῦ Δημοκρίτου διδάσκαλος ὁ εὑρετὴς τοῦ ἀτομολογικοῦ φιλοσοφικοῦ συστήματος, καθ' [illegible] ἀρχὴν ὑπόθεσιν ἀπείρων διαστήματα ὑφίστανται [illegible] μόρια, ἄπειρα [illegible], ἀνάγκῃ κινούμενα καὶ περιδινούμενα, συναντῶνται, συμμίγνυνται καὶ οὕτω σχηματίζουσι τὰ σώματα ἐξ ὧν ὁ κόσμος σύγκειται (Διογ. Λαερ. Λευκίππου βίος κεφ. Θ'.) ὁ ἀριθμὸς τῶν [illegible] τούτων ἀτόμων ὑπάρχει διάφορος κατὰ τὴν ἕνωσιν καὶ τὴν [illegible] αὐτῶν· ὅθεν καὶ ἡ πρὸς ἄλληλα τῶν σωμάτων διαφορὰ ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ σχήματος, καὶ τοῦ τρόπου τῆς τῶν ἀτόμων [illegible]. Οὕτω π.χ. ὁ Ἀριστοτέλης, περὶ τοῦ συστήματος τοῦ Λευκίππου καὶ Δημοκρίτου πραγματευόμενος, ἀναφέρει ὅτι πρὸς σύνταξιν κωμῳδίας ἢ τραγῳδίας τινὸς χρῆσις τῶν αὐτῶν γραμμάτων γίνεται, ἀλλ' ὑπὸ συνάψεις καὶ συνδυασμοὺς διαφόρους. Ὁ δὲ Λεύκιππος καὶ ὁ Δημόκριτος [illegible]

Λεξ. ΙΓ. ζ [illegible] Βέλυρα

τα στοιχεῖα παραδίδοντας τὸ σχῆμα ἐξ ὧν καὶ
ἐκ τούτων, ἄλλα δὲ ἐξ ἄλλων, ὧν δὲ ἐξ ἄλλων
ἕν, ὧν ἐγὼ, Δημόκριτος, ἀναξιμένης, Πρόδικος, Διογένης ὁ Ἀπολλω-
νιάτης, ἀρχὰς τοῦ ἁπάντων οὐδὲν μᾶλλον γεγενῆσθαι τινῶν ἢ μὴ γε-
νέσθαι φασίν, τὰ μὲν ὑπὸ τῶν μεταγνωσθέντων ταῦτα παραγρα-
φόντων, αὐτὸν δὲ τὸ πρᾶγμα ἐξ ὑπολήψεως ταύτης ἔσεσθαι τῷ
ἀεὶ ἀγνῶτα καὶ οὐκ ἐπιδεᾶ ἐπιδιδόντα τῷ ὁσῳοῦν ἐξ ἐλάττω ἢ
ἴσου τῶν ὑποκειμένων ἐτέρων. οἷον, τὸ ΑΒ διαιρεῖ τοῦ Ν κατὰ τὸ
σχῆμα, τὸ ΑΒ τοῦ Ν κατὰ ἴσην ἢ τὸ Ξ τοῦ Ν κατὰ ἐλάτ-
τον. ἔσεσθαι δὲ διὰ τοῦτο τοῦ ἀδιαιρέτου τοιοῦτον, τοῦ ὄντος τε-
λείου ἰδίᾳ ὁ Λεύκιππος, διὰ ταῦτὸ, καθ' ὑπόθεσιν τὸν διαιρεῖν τὸν διαιρεῖ-
ον, ὁποῖόν τι ἐλάττονος ἀρχὰ ἐνδέχεται. τὸ πολλαχοῦ δὲ διδόναι
ὁ μαθητὴς τοῦ Λευκίππου [illegible], ἐπιτηδὲς ἀναδέχεται ὁ
ἑτέρωθεν, ἢ ἐξάρνησιν [illegible] (de Natura Rerum), καὶ
διὰ ἐπιτήρησιν τῆς ἀναπόδοτου φιλοσοφίας. ἐν τούτοις ὁ Ἐπικούρειος
βοηθεῖν τοῖς, κατὰ τὸν Ἐπίκουρον ἐμπίπτουσι, διὰ τοιούτου
ὅλα τοῦτο λύσιν φιλοσοφίας εὑρεῖν ἐν Μέμφει ὁ Φάνης, ἀκμάσας
ἀφὶ ἐπὶ Τραϊανοῦ· ἢ ἐστὶ τὸ Μέμφις ἐν Φοινίκῃ ἢ ὁ Λεύκιπ-
πος ἐν Ἐλέᾳ γεγενῆσθαι ἐπὶ τοῦ ἀναξιμένους ἀκμάσαντος περὶ
τὴν ἑβδομηκοστὴν τῶν ὀλυμπιάδων. ἔστω δὲ
βαλὼν ἐπιτρέψει τῇ ἀξίᾳ τοῦ ἀνδρὸς, περὶ οὗ ὁ Ἔμπε φιλόσοφος
ἀντέγραψε ἀπορημάτων τοῦ ἐπὶ Ἔσχατον ἀπορεῖ Νέρωνι, ἢ ἔξεστιν ἐκ τοῦ μα-
θητοῦ Ἐπικούρου ἐπιχειρεῖν φάσιν ἐπὶ τὸ ἐν ἀρχῇ ὑπογεγραμμένῳ
ἔστω ἔστω, ἐν ὁ πρόσθεν μικρὸν ἀπόστημα ἔστω· ὁ παθὼν ἐν τοῖς
Λευκίππου ὑπογεγραμμένοις τόπον γέγραπται· ἢ τὸν Μέγαν Διάκοσμον
ὃν, κατὰ Διογένη τὸν Ἀπολλωνιάτην, ὁ ἀπὸ τοῦ Θεόφραστον Δημόκριτον φα-
σὶν εἶναι